

Viața Creștină

18 Mai 2014

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul V, Nr. 18 (176)

<http://www.poenita.iasi.mmb.ro>

parohia.poenita@yahoo.ro

[facebook.com/parohiapoenita](https://www.facebook.com/parohiapoenita)

Evangelia și Apostolul

În **Duminica a 5-a după Paști (a Samaritencei)** se citesc:

Apostolul de la Fapte 11, 19-30;

Evangelia de la Ioan 4, 5-42.

Sinaxar

În această zi sărbătorim pe:

Sfântul Mucenic **Paulin**; Sfânta **Hristina** și cele 7 sfinte fecioare împreună cu ea; Sfântul Mucenic **Teodot** din Ancira; Sfântul Mucenic **Dionisie**; Sfântul Mucenic **Petru**;

Viețile sfinților

Sfinții Mucenici Teodot din Ancira și Petru

Teodot a trăit în a doua parte a secolului al III-lea în Ancira (azi Ankara) și era negustor.

Theoteknos, prefectul Ancirei, a poruncit ca toți creștinii să aducă jertfă idolilor păgâni, iar dacă refuză, să fie torturați și uciși. În prigoana care a urmat, Teodot a murit ca martir la începutul secolului al IV-lea. Creștinii au luat trupul martirului și l-au îngropat. Aflând despre acest lucru, prefectul a ordonat soldaților să-i aresteze pe toți creștinii și să-i tortureze.

Sfântul Mucenic **Petru** era soldat, originar din Mesopotamia și a fost prins în orașul Lampsac (de pe țărmul răsăritean al Mării Marmara) și dus la judecată înaintea conducătorului Opidim. Recunoscând că este creștin, Petru a primit moarte martirică.

Duminică Samaritencei

“Nu ascunde adevărul. Cuvântul lui Dumnezeu este argint, oferă-l celorlalți după nivelul și starea fiecăruia. Medicul recunoaște boala după limbă. Boala duhovnicească o recunoaștem de asemenea după limbă: cel nechibzuit este asemenea unei tobe care bate, în timp ce sfântul cugetă la lucrurile sfinte. Cel înțelept știe când să tacă și când să vorbească. Sa tindem spre această înțelepciune.” (Pr. Valentin Mordasov, duhovnicul de la Pskov)

Lumea creștină

În Siria, cele mai vechi icoane au scăpat în chip minunat incendiului din biserica în care se aflau

Sursa: www.pravoslavie.ru | doxologia.ro

În orașul sirian Old Homs, unsprezece biserici creștine au fost fie puternic, fie în totalitate distruse, a declarat preotul din zonă, George Abu Zahem, pentru ziarul libanez The Daily Star. Acesta a descris situația

din cartierul creștin al-Hamidiyah ca fiind una dezastruoasă. Potrivit preotului, bisericile au fost jefuite și desecrate de către militanți.

Însă, o adevărată minune s-a petrecut în biserica ortodoxă din Homs (sec. VI) a Sfântului Mucenic Elian. Persoane înarmate au incendiat-o, dar focul nu a atins icoanele destul de vechi ce se aflau pe pereții ei – nu au fost decât puțin afumate, a spus părintele.

Pereții groși au salvat catedrala Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ajutătoare orașului Old Homs, locul unde se află și cea mai importantă relicvă - o bucată din brăul Maicii Domnului.

Potrivit celor spuse de Abu Zahem, turnul clopotniței a fost deteriorat de către foc, iar clopotul a căzut în curtea catedralei.

Concubinii, sinceritatea și femeia samarineancă

Hristos cere de la noi sinceritate; ne cere să nu ne mințim și să nu ne mai ascundem după tertipuri și atitudini la modă. Noi ne putem minți ușor pe noi înșine, suntem firi slabe. Mediul ne influențează, high-life-ul o cere, concubinajul e trendy, se poartă.

nu v-ați unit prin Nuntă; chiar dacă nu e o relație pe bani și chiar dacă nu mai aveți pe altcineva, vă iubiți cu patimă, nu doar prostituția e păcat. Da, dar noi credem în Dumnezeu și-L iubim și El

ne iubește pe noi. Da, dar nu sunteți în rânduiala Lui, cine-L iubește pe Dumnezeu ascultă de poruncile Lui, etc. O situație de viață care întristează sufletele teologilor noștri sinceri în lucrarea lor, care se simt dezarmați de neputința de a arăta concubinilor Calea. Situație aproa-pe fără ieșire, potențialul dialog sec, searbăd.

Iată însă o pagină nou-testamentară, arhicunoscută de altfel, care ne dezvăluie atitudinea corectă pe care trebuie să o aibă cei (cele) care spun că n-au nevoie de acte și, implicit, de ritualuri. E vorba de **convorbirea Mântuitorului Hristos cu femeia samarineancă la fântâna lui Iacov**. Iisus îi vorbește femeii de **apa cea vie** pe care de o va bea cineva nu va mai înseta în veac, căci apa aceasta se va face în acela izvor de apă curgătoare spre viața veșnică (Cf. **Ioan 4, 14**). Ca să nu mai înseteze, samarineanca cere această apă de la Hristos, iar Acesta, ispitind-o, i-a zis: **Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat. Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia l-a zis: Doamne, văd că Tu ești proroc (Ioan 4, 16-19).**

Mă gândesc că și femeia samarineancă și-o fi zis că n-are nevoie de acte și ritualuri popești. Ea avea nelămuriri în ceea ce privește credința (întreabă pe Domnul în ce loc se cuvine a se închina), însă se-nțelege din cuvântul Evangheliei că nu pune preț pe rânduielele lui Dumnezeu și trăia ca atare. Dar iată că Însuși Dumnezeu vine la ea și în fața Proorocului ea nu

poate să spună: *Vin imediat cu bărbatul meu, ci N-am bărbat!*

Hristos cere de la noi sinceritate; ne cere să nu ne mințim și să nu ne mai ascundem după tertipuri și atitudini la modă. Noi ne putem minți ușor pe noi înșine, suntem firi slabe. Mediul ne influențează, high-life-ul o cere, concubinajul e trendy, se poartă.

Hristos strigă însă înspre toate aceste vedete concubine care-și povestesc viața și principiile fără de Dumnezeu prin reviste: **N-ai bărbat!** (sau **N-ai femeie!**). Cel cu care ești acum nu-i al tău. Vino-ți în fire. Fii sinceră ca și femeia pe care am întâlnit-o odinioară la fântâna lui Iacov de lângă cetatea Sihar a Samariei. Nu te-am văzut în fața Sfântului Altar cerând binecuvântarea de a trăi împreună, în iubire, toată viața. Nu te pot lăuda, cum am lăudat-o pe femeia aceea. Nu trăiești după legea Mea, nu te cunosc pe tine.

Bunul Dumnezeu să dea gândul și cuvântul bun al samarineicei tuturor celor care cred că n-au nevoie de rânduielele lui Hristos!

[41] Despre sexualitatea premaritală scrie pe înțelesul tinerilor Danion Vasile în excelenta lucrare *Cartea Nunții*, Editura Egumenița, 2004, (vezi cap. *Despre mirajul sexualității*). Pe această temă mai recomand *Fericitul Arhimandrit Epifanie (Theodoropoulos), Familiei ortodoxe, cu smerita dragoste*, Schitul Lacu, Sfântul Munte Athos, 2001, în special capitolul *Necăsătoria și fecioria diferă sau se identifică?* (p. 28 și urm.). Aici cuviosul părinte grec lămurește că desfrânare nu e doar relația intimă pe bani, ci și întregirea dragostei unei perechi care se află în afara Tainei Nunții.

(fragment extras din lucrarea *Tinerii pe calea întrebărilor*, autor **Laurențiu Dumitru**, Ed. Egumenița, 2004) www.laurentiudumitru.ro

În timpul liber mi se întâmplă să răsfoiesc diverse reviste mondene, încerc să le iau pulsul, să înțeleg ce se mai întâmplă prin lumea aceasta. În multe dintre aceste reviste de *high-life* (deși *high-life* s-ar traduce prin *viață la înălțime, la standarde înalte*, acolo nu văd decât viața de jos, pământescă, lumească, văd neputințele firii noastre lăudate și preamărite). Citesc, din ce în ce mai des, prin astfel de reviste, articole și interviuri cu și despre vedetele noastre autohtone că nu se mai pune preț pe căsătorie, preferându-se concubinajul, căsătoria de probă.

Duhul vremurilor noastre estompează conștiința creștină; concubinii nu-și mai trăiesc păcatul cu sfâșiere de inimă pentru situația în care se află și pe care ar trebui să o depășească. Zeci de cântăreți, prezentatori de știri și alte vedete TV, modelele vremurilor de azi afirmă, spre exemplu, cu nonșalanță: *căsătoria este doar o hârtie, ce să fac cu ea. Siguranța în relație se bazează pe cei doi oameni implicați, pe cât de mult își doresc să fie bine, nu pe un petec de hârtie*. Mă feresc să înșir nume, să le pomenesc aici pentru că nădăjduiesc că vor ajunge, cu mila lui Dumnezeu, la o înțelegere creștină a vieții.

Trăiul în comun fără acte, deci și fără binecuvântarea lui Dumnezeu în Taina Cununiei, în fața Sfântului Altar, subiect discutat și răsdiscutat; am mai scris și eu pe această temă. Dialogul dintre teolog și o astfel de persoană deschisă la minte, foarte previzibil, fad, convențional: **Hristos condamnă desfrâul!**, *Dar nu desfrânăm, noi ne iubim. Prostituția este desfrâu!*[41]. **Vă iubiți, dar tot desfrânare este, căci**

Viața este fericire

„Viața este fericire. Aceste cuvinte pot părea stranii. Cum poți numi fericire această viață, dacă la fiecare pas întâlnim eșecuri, dezamăgiri, amărăciune? Câtă durere suferă oamenii. Viața, spun unii, este muncă

și adesea muncă ingrată - de unde să fie dar fericire? Și cu toate acestea, repet, viața este fericire... Viața devine pentru noi fericire atunci când învățăm să împlinim poruncile lui Hristos și să-L iubim pe Hristos. Atunci va fi o bucurie să trăiești, va fi o bucurie să înduri nezasurile, iar înaintea noastră va străluci lumina cea negrăită a Soarelui Dreptă-

ții - Domnul.

Toate poruncile evanghelice încep cu aceste cuvinte: *«Feriți-vă, fericiți cei blânzi, fericiți cei milostivi, fericiți făcătorii de pace...»*. De aici rezultă adevărul că împlinirea poruncilor aduce oamenilor cea mai înaltă fericire.

(**Starețul Varsanufie de la Optina**, Editura Doxologia, Iași, 2010, p. 214)